

Opgang, 10 maart

Teksten

1 – Lambert de Sayve (1548/1549-1614): “Laetatus sum in his”, psalm 122 (a 8) (Ensemble Polyharmonique)

Laetatus sum in his quae dicta sunt mihi, in domum Domini ibimus.

Stantes erant pedes nostri, in atriis tuis, Jerusalem.

Jerusalem, quae aedificatur ut civitas, cujus participatio ejus in idipsum.

Illuc enim ascenderunt tribus, tribus Domini, testimonium Israël, ad confitendum nomini Domini.

Quia illic sederunt sedes in judicio, sedes super domum David.

Rogate quae ad pacem sunt Jerusalem, et abundantia diligentibus te.

Fiat pax in virtute tua, et abundantia in turribus tuis.

Propter fratres meos et proximos meos, loquebar pacem de te.

Propter domum Domini Dei nostri, quaesivi bona tibi.

Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto, sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in saecula seculorum. Amen.

Ik was verheugd toen men mij zei: “Wij gaan naar het huis van de Heer”.

En nu staan onze voeten binnen je poorten, Jeruzalem.

Jeruzalem, als een stad gebouwd, hecht en dicht oopen.

Daar trekken de stammen naartoe, de stammen van de HEER, om Israëls plicht te vervullen, te prijzen de naam van de HEER.

Daar zetelt het gerecht, daar troont het huis van David.

Vraag om vrede voor Jeruzalem, en rust voor wie van je houden.

Dat vrede heerst binnen je muren en rust in je vesting.’

Om mijn verwanten en vrienden zeg ik: ‘Vrede zij in jou.’

Om het huis van de HEER, onze God, wens ik je al het goede.

Eer aan de Vader, en de Zoon, en de Heilige Geest, zoals het was in het begin, en nu, en altijd, en in de eeuwen der eeuwen. Amen.

2 – Giovanni Battista Pergolesi (1710-1736): “Laetatus sum in his”, deel 2 “Stantes erant” (largo), psalm 122:2-3 (Yoanna Crison, sopraan; La Ruche Baroque)

Stantes erant pedes nostri, in atriis tuis, Jerusalem.

Jerusalem, quae aedificatur ut civitas cujus participatio ejus in idipsum.

En nu staan onze voeten binnen je poorten, Jeruzalem.

Jeruzalem, als een stad gebouwd, hecht en dicht oopen.

3 – Constantijn Huygens (1596-1687): “Laetatus sum in his”, psalm 122:1-3a, uit: Pathodia Sacra et Profana (Peter Kooij, bas)

‘Pathodia sacra et profana’ is een bundel van 39 composities voor zangstem en basso continuo, waaronder 20 psalmen, gedrukt in 1647. Pathodia zou een ‘Huygeniaans neologisme’ zijn, een samentrekking van ‘pathos’ (gevoel, hartstocht) en ‘odè’ (gezing).

Op de titelpagina ontbreekt de naam van de componist. In plaats daarvan staat er het cryptische ‘occupati’, meestal vertaald als ‘van een drukbezet man’.

Laetatus sum in his quae dicta sunt mihi, in domum Domini ibimus.

Stantes erant pedes nostri, in atriis tuis, Jerusalem.

Jerusalem, quae aedificatur ut civitas.

Ik was verheugd toen men mij zei: “Wij gaan naar het huis van de Heer”.

En nu staan onze voeten binnen je poorten, Jeruzalem.

Jeruzalem, als een stad gebouwd.

4 – Heinrich Ignaz Franz Biber (1644-1704): “Laetatus sum in his”, uit: Marienvesper (Salzburger Barockensemble)

Tekst en vertaling: zie Lambert de Sayve hierboven.

5 – Charles Hubert Hastings Parry (1848-1918): “I was glad when they said unto me”, psalm 122:1-3,6,7 uit Book of Common Prayer (a 8) (The Crossing, o.l.v. Donald Nally; Scott Dettra, orgel)

Coronation anthem voor dubbelkoor, oorspronkelijk (1902) voor koning Edward VII en zijn vrouw Alexandra. De anthem werd ook bij latere kroningen gebruikt (George V, Elizabeth II, Charles III). In 1902 was het bedoeld als een “improvisatory fanfare” tussen het uitroepen van “Vivat” voor koning en koningin, maar door een fout ingeschatte timing door de Director of Music was het stuk al afgelopen voordat de koning binnen was. Hij werd gered door een spontane improvisatie van de organist, waarna het stuk werd herhaald.

I was glad when they said unto me: “We will go into the house of the Lord.”

Our feet shall stand in thy gates, o Jerusalem.

Jerusalem is built as a city, that is at unity in itself.

O pray for the peace of Jerusalem, they shall prosper that love thee.

Peace be within thy walls, and plenteousness within thy palaces.

Ik was verheugd toen men mij zei: “Wij gaan naar het huis van de Heer”.

Onze voeten staan binnen jouw poorten, o Jeruzalem.

Jeruzalem is gebouwd als een stad, hecht en dicht opeen.

O bid voor de vrede van Jeruzalem, zij die u liefhebben zullen welvaart kennen.

Vrede zij binnen uw muren, en overvloed binnen uw paleizen.

6 – Heinrich Schütz (1585-1672): “Es ist ein Freud dem Herzen mein”, SWV 227, in Becker Psalter op.5, nr. 131 (a 4) (Dresdner Kammerchor, o.l.v. Hans-Christoph Rademann)

1. Es ist ein Freud dem Herzen mein,
Dass mir Gott hat verheißen,
Wir sollen gehn zum Hause sein,
Ihm Ehr und Dienst beweisen,
Da werden unser Füße stehn,
In deinen Torn, Jerusalem,
Wenn wir Gott werden preisen.

2. Jerusalem, erbauet schön,
Behält den Preis vor allen,
Zu dieser Stadt die Stämme gehn,
Wenn sie zum Herren wallen,
Man predigt dem Volk Israel,
Des Herren Wunder man erzählt
Und lobt sein'n werten Namen.

3. Hier ist bestellt das herrlich Amt,
Das oberst Hofgerichte,
Dessen sich freut das ganze Land,
Hier allen Streit man schlichtet,
Hier zum Gericht steht Davids Stuhl,
Dafür man billig sagen soll
Lob, Dank dem Allerhöchsten.

4. Jerusalem wünscht Glück und Heil,
Der Herr wohnt bei ihr drinnen,
Der Segen Gottes werd zuteil
Allen, die ihr Guts gönnen,
Der Friede Gottes sei mit dir
In deinen Mauern für und für
Und Glück in dein'n Palasten.

Mijn hart is verheugd,
Dat God mij heeft beloofd,
Dat wij naar huis gaan,
Om Hem eer en dienstbaarheid te bewijzen,
Daar zullen onze voeten staan
In uw poorten, Jeruzalem,
Als wij God zullen prijzen.

Jeruzalem, prachtig gebouwd,
Is voor allen te prijzen,
Naar deze stad trekken de stammen,
Als zij zich tot de Heer wenden,
Men preekt voor het volk Israel,
Vertelt over de wonderen van de Heer
En looft zijn heerlijke Naam.

Hier is het prachtige ambt,
Het hoogste gerechtshof,
Waar het hele land blij mee is,
Hier worden alle geschillen geslecht,
Hier staat Davids rechtszetel,
Hier moet men enkel lofprijzen,
Dank aan de Allerhoogste.

Jeruzalem wenst geluk en verlossing,
De Heer woont bij u,
Moge allen Gods zegen gegeven worden,
Die het goede voorhebben,
Gods vrede zij met u
Overal binnen je muren,
En geluk in je paleizen.

5. Allen die unser Brüder seind
Am Glauben, wünsch ich Friede,
Ach, dass all unsre lieben Freund
Empfänden Gottes Güte,
Die liebe Kirche ist die Statt,
Darinnen Gott sein Wohnung hat,
Drum ich ihr Bestes suche.

Allen die onze broeders zijn
In het geloof, wens ik vrede,
Ach, dat al onze goede vrienden
Gods goedheid zullen ondervinden,
De dierbare kerk is de plek,
Waarin God zijn woning heeft,
Waarin ik hem het beste kan zoeken.

7 – Claudio Monteverdi (1567-1643): “Laetatus sum in his”, SV 198, a 5 strumenti e 6 voci (Gabrieli Consort and Players, o.l.v. Paul McCreesh)

Tekst en vertaling: zie Lambert de Sayve hierboven.